

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 10 februari 1931 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade villkor för underhåll och pensioner till avskedat indelt manskap vid armén och marinen m. m. jämte en i ämnet väckt motion.

I en till riksdagen avlåten, den 3 januari 1931 dagtecknad proposition nr 13 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

att från och med den 1 juli 1931 begravningshjälp efter avliden understödstagare i Vadstena krigsmanshuskassa må ur nämnda kassa utgå med 60 kronor;

att från och med den 1 juli 1931 må såsom begravningshjälp efter avliden pensionerad båtsman eller marinsoldat genom flottans pensionskassa utbetalas 60 kronor;

att avskedat indelt manskap från armén med minst 15 men under 20 tjänstår, som styrker sig hava tjänstgjort i sammanlagt minst 600 dagar, må från och med den 1 juli 1931 komma i åtnjutande av underhåll ur Vadstena krigsmanshuskassa enligt samma grunder, som gälla beträffande sådant manskap, som tjänat i minst 20 men ej 25 år;

att avskedad båtsman eller marinsoldat, som innehar minst 15 tjänstår och som under tjänstetiden skickat sig redligt och väl, må från och med den 1 juli 1931 komma i åtnjutande av pension genom flottans pensionskassa, såsom om han tjänat i minst 20 år från 20 års ålder; samt

att indelningsverkets besparingsfonds kapitaltillgångar må anlitas för bestridande av de kostnader, vilka uppkomma genom att rätt till underhåll ur Vadstena krigsmanshuskassa tillerkännes avskedat indelt manskap med minst 15 men under 20 tjänstår samt med en sammanlagd tjänstgöringstid av minst 600 dagar.

På grund av en vid 1929 års riksdag inom riksdagen väckt motion (II: 255) angående vissa ändringar i villkoren för åtnjutande av underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa m. m. anhöll riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 15 mars 1929, nr 60, att Kungl. Maj:t måtte taga under övervägande frågan om eventuella jämkningar i gällande villkor för rätt till dylikt

underhåll. Riksdagen uttalade härjämte att därest ändringar i gällande bestämmelser beträffande underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa ansåges böra genomföras, motsvarande ändringar syntes böra övervägas beträffande pensionerna till avskedad indelt manskap vid flottan.

Genom beslut den 27 juni 1929 anbefalldes Kungl. Maj:t *arméförvaltningens civila departement* att inkomma med yttrande i anledning av vad riksdagen i berörda skrivelse anförde. I skrivelse den 27 augusti 1929 har civila departementet avgivit yttrande och förslag i ämnet. Över detta förslag hava *direktionen över flottans pensionskassa* och *statskontoret* avgivit utlåtanden.

Propositionen.

Med stöd av den sålunda förebragta utredningen har i den föreliggande propositionen framlagts förslag dels om höjning av begravningshjälpen efter f. d. indelta, dels ock om viss utsträckning av rätten till understöd för ifrågavarande personal.

Begravningshjälpen.

Enligt gällande bestämmelser utgår begravningshjälp efter såväl underhållstagare i Vadstena krigsmanshuskassa som genom flottans pensionskassa pensionerade båtsmän och marinsoldater med ett belopp av 30 kronor.

Arméförvaltningens civila departement har beträffande denna förmån anförde, att den nu utgående begravningshjälpen, även om densamma skulle, såsom tidigare av statsmakterna uttalats, betraktas allenast såsom ett bidrag till bestridande av begravningskostnaderna, måste anses vara alltför lågt tillmätt. Departementet tillstyrkte för sin del en höjning av begravningshjälpen till 75 kronor. Några särskilda medel för gäldande av de med ifrågavarande förhöjning förenade kostnaderna syntes icke behöva hos riksdagen äskas. Ifrågavarande merkostnader, vilka för de närmaste åren av departementet beräknats uppgå till högst 20,000 kronor om året för att därefter successivt minskas, torde nämligen kunna bestridas av de för utbetalning av underhåll m. m. till Vadstena krigsmanshuskassas understödstagare tillgängliga medel.

Direktionen över flottans pensionskassa har anförde, att enär begravningshjälp efter avliden pensionstagare, som tillhört marinens stammanskap, utginge med 75 kronor, och flottans indelta manskap åtnjöte pensioner med väsentligt lägre belopp än stammanskapet, en begravningshjälp efter avliden båtsman eller marinsoldat av 75 kronor syntes vara väl hög och att beloppet i stället skäligen borde sättas till 50 kronor. En höjning av begravningshjälpen till 50 kronor skulle, vad marinen anginge, tillsvida betinga en merkostnad för år av 900 kronor.

Statskontoret har för sin del i princip intagit den ståndpunkten, att det med fog kunde ifrågasättas, huruvida det vore lämpligt att överhuvudtaget bevilja f. d. indelta soldater några ytterligare förmåner. Den tjänstgöring, de indelta soldaterna fullgjort, hade nämligen i allmänhet ej upptagit för dem större del av året, än att de kunnat ägna sig åt annan verksamhet, och flertalet av dem hade uppburit den huvudsakliga ersättningen för sin tjänstgöring icke av staten utan av vederbörande rust- och rotehållare, varjämte deras anställning i statens tjänst i huvudsak vilat på ett avtal mellan dem samt rust- och rotehållarna. Med

hänsyn härtill torde ifrågavarande underhållstagare genom till dem utgående underhåll få anses hava blivit förhållandevis ekonomiskt väl tillgodosedda av staten. Det borde även framhållas, att vid bestämmande av årsinkomst enligt 7 § i lagen om allmän pensionsförsäkring hänsyn icke skulle tagas till understöd från Vadstena krigsmanshuskassa. Vad särskilt anginge begravningshjälpen ansåge statskontoret icke skäl föreligga för en höjning av densamma, varför statskontoret avstyrkte, att åtgärder vidtoges för genomförande av en sådan höjning.

Departementschefen har på denna punkt anfört, att ehuru begravningshjälpen visserligen alltjämt syntes böra betraktas allenast såsom ett bidrag till begravningskostnaderna, departementschefen för sin del kommit till den uppfattningen, att en höjning av ifrågavarande förmån vore skälig, och funnit sig i sådant hänseende böra förorda, att begravningshjälpens belopp fastställdes till 60 kronor. Vad anginge frågan om bestridande av härigenom uppkommande kostnader, behövde, enligt vad arméförvaltningens civila departement meddelat, i avseende å arméns f. d. indelta icke några särskilda medel för ändamålet äskas. För marinens vidkommande bleve däremot för nästa budgetår en ökning av det under elfte huvudtiteln uppförda anslaget till pensionering av flottans gemenskap med 1,000 kronor erforderlig.

För erhållande av underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa fordras enligt nu gällande bestämmelser — med undantag för sådana fall, då avgång ägt rum på grund av i tjänsten ådragen sjukdom — att vederbörande innehar en minimianställningstid av 20 år. Understöden utgå till menig i åldern mellan 50 och 60 år med 61 kronor, mellan 60 och 67 år med 100 kronor och efter uppnådda 67 år med 200 kronor. Härtill komma dyrtidstillägg med 150 kronor till den, som vid ingången av det budgetår, för vilket dyrtidstillägg av riksdagen beviljats, uppnått en ålder av 60 år, samt pensionstillägg med 50 kronor till den, som vid ingången av det år, för vilket pensionstillägg utgår, uppnått en levnadsålder av 67 år och styrkt sig vara i behövande omständigheter. Korpraler och vicekorpraler uppbära härutöver ett årligt belopp av respektive 60 och 30 kronor. Enligt dessa grunder uppgå alltså totalbeloppen för underhållstagare, som uppnått 67 års ålder och äro i behövande omständigheter, till: beträffande meniga soldater 400 kronor, beträffande vicekorpraler 430 kronor och beträffande korpraler 460 kronor årligen.

Utvidgning av
rätten till
understöd.

Motsvarande förmåner utgå till båtsmän och marinsoldater i form av pension genom flottans pensionskassa, och därutinnan gälla i stort sett samma regler som de nyssberörda, för indelta vid armén stadgade, dock att den för vederbörande erforderliga minimianställningstiden — 20 år — här räknas från 20 års ålder, varjämte uppställts fordran på att vederbörande skall hava under tjänstetiden skickat sig redligt och väl. Pensionsrätten inträder icke förrän vid en uppnådd levnadsålder av 55 år. Korprals- och vicekorpralstillägg förekomma icke vid pensionering av marinens indelta manskap.

Arméförvaltningens civila departement har anført, att departementet ansett sig kunna förorda, att rätten till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa utsträcktes att omfatta även sådana f. d. indelta soldater, som fullgjort tjänstgöring i minst 600 dagar, motsvarande ungefär 20 regementsmöten eller den tjänstgöring, som beträffande det indelta manskapet i allmänhet erfordrats under 20 anställningsår. Därjämte borde dock vederbörande hava varit anställd vid krigsmakten i minst 15 år. Denna tid hade nämligen ansetts såsom minimianställningstid vid beviljande av pensioner åt arbetarpersonal i statens tjänst.

Kostnaderna för genomförande av förslaget antoges av departementet icke komma att överstiga 100,000 kronor under de första åren för att därefter successivt avtaga.

Vad anginge sättet för bestridande av de med den utsträckta rätten till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa förenade kostnaderna, finge departementet meddela, att varken Vadstena krigsmanshuskassa eller invalidhusfonden kunde lämna något bidrag till kostnadernas bestridande. Ej heller kunde medel för ändamålet erhållas ur de inom vissa län befintliga s. k. uddemantalskassorna, enär Kungl. Maj:ts och kronan ej hade någon dispositionsrätt över de medel, som inginge i sagda kassor. Däremot syntes det departementet, som om indelningsverkets besparingsfond skulle kunna tagas i anspråk för bestridandet helt eller delvis av kostnaderna i fråga. Beträffande denna fond, som utgjordes av till statsverket indragna delar av Västmanlands regementes knektelegomedelskassas och Jämtlands roteringskassas tillgångar samt till dessa kassor influtna räntemedel, hade riksdagen medgivit, att räntan av denna fond finge jämlikt Kungl. Maj:ts bestämmande tagas i anspråk för understöd åt f. d. indelt manskap eller, sedan någon del av fonden icke vidare erfordrades för sådant ändamål, för enahanda ändamål som Vadstena krigsmanshuskassa, beväringmanskapets invalid- och pensionsfond och invalidhusfonden. I enlighet härmed tillgodofördes fondens avkastning årligen det under elfte huvudtiteln uppförda anslaget till ytterligare förhöjning i gratialen åt avskedat manskap. Fondens avkastning vore följaktligen redan disponerad för understöd åt f. d. indelt manskap och kunde således icke tagas i anspråk för bestridande av de med den ifrågasatta utsträckningen av rätten till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa förenade kostnaderna. Något hinder att använda fondens kapitaltillgång för ifrågavarande ändamål syntes emellertid departementet icke föreligga.

Direktionen över flottans pensionskassa har — under erinran att tidsmättet 600 dagar vore beräknat motsvara ungefärligen 20 regementsmöten eller den tjänstgöring, som beträffande det indelta manskapet vid armén i allmänhet erfordrats under 20 anställningsår — framhållit, att tjänstgöringen för båtsmän och marinsoldater varit ordnad på helt annat sätt än vid armén. Av båtsmanshället hade nämligen i regel roteringskompanierna uppfordrats till årstjänstgöring för vart tredje år och indelningskompanierna till tjänstgöring

fyra månader varje år. Genom extra uppfordring torde åtskilliga båtsmän hava fullgjort oftare inträffande tjänstgöring. För båtsmännen erfordrades således icke den av civila departementet ifrågasatta tjänstgöringstidsbestämelsen, då de redan vid 15 tjänstår hade en effektiv tjänstgöringstid av omkring 1,800 dagar. Den vore ej heller behövlig för marinsoldaterna, som tillhört ett värvat regemente och tjänstgjort hela året.

Direktionen funne det för båtsmän och marinsoldater gällande stadgandet att tjänstetiden skulle räknas från 20 års ålder kunna bortfalla. I den föreskrivna pensionsberättigande levnadsåldern av 55 år ansåge direktionen någon ändring icke böra vidtagas.

Direktionen hölle före, att kostnaderna för ifrågavarande förslags genomförande kunde begränsas till ett belopp av 15,000 kronor, varmed det under elfte huvudtiteln uppförda anslaget till pensionering av flottans gemenskap borde höjas.

Statskontoret har, såsom redan nämnts, intagit den principiella ståndpunkten, att lämpligheten av att överhuvudtaget bevilja f. d. indelta soldater några ytterligare förmåner med fog kunde ifrågasättas. Ämbetsverket har dock förklarat sig icke vilja förneka, att vissa skäl talade för förslaget om utsträckning av rätten till underhåll jämväl till sådan indelt soldat, som visserligen ej innehade 20 tjänstår men som under anställningstiden fullgjort tjänstgöring mellan mötena i sådan omfattning, att han i verkligheten tjänat kronan lika länge som den, vilken under 20 tjänstår fullgjort ailenast den obligatoriska tjänstgöringen under mötena. Statskontoret ansåge sig fördensskull icke böra motsätta sig en dylik utvidgning i underhållsrätten med den av arméförvaltningens civila departement förordade inskränkningen, varigenom underhåll endast skulle utgå till den, som kunde räkna minst 15 tjänstår.

Beträffande förslaget att bestrida de kostnader, som skulle vara förenade med en utvidgning av rätten till underhållsbidrag, av indelningsverkets besparingsfonds kapitaltillgångar har statskontoret uttalat viss tveksamhet samt anfört, att i varje fall icke hela fondens kapital lämpligen kunde disponeras under de närmaste åren. Av de den 30 juni 1929, räntefordringar oberäknade, till 1,358,921 kronor 52 öre uppgående tillgångarna, hade 61 kronor 27 öre utgjort kontant behållning, 895,012 kronor 68 öre hade av statskontoret placerats i obligationer eller i bankinrättning, och 463,847 kronor 57 öre hade utgjorts av utav vederbörande länsstyrelse ursprungligen från berörda knektelegomedelskassa utlämnade amorteringslån mot inteckningar i jordbruksfastigheter. Å ifrågavarande lån betalades endast en jämförelsevis obetydlig årlig amortering. Visserligen löpte lånen med tre månaders uppsägning, men då det vid indragning till statsverket av knektelegomedelskassan blivit förutsatt, att låntagarna i kassan icke skulle föreläggas någon viss förkortad amorteringstid utan få oinskränkt åtnjuta sina ursprungliga lånevillkor (prop. nr 302/1921 sid. 25), syntes det icke böra ifrågakomma att uppsäga lånen till inbetalning. På grund härav kunde under de närmaste

åren endast fondens övriga tillgångar, i runt tal 895,000 kronor, jämte inflytande amorteringar anses disponibla.

Arméförvaltningens civila departement har i förnyat utlåtande bemött vad statskontoret anfört rörande finansieringsfrågan.

Föredragande *departementschefen* har biträtt myndigheternas ovanberörda förslag rörande utvidgning av rätten till understöd för f. d. indelta.

Direktionens över flottans pensionskassa förslag om upphävande av den för marinens personal gällande bestämmelsen, att tjänstetiden skall räknas från 20 års ålder, har departementschefen tillstyrkt, enär han ansett lämpligt, att arméns och marinens personal i förevarande avseende likställdes.

Rörande kostnadsfrågan har departementschefen anfört, att då, såsom civila departementet i sitt senast avgivna yttrande i ärendet framhållit, indelningsverkets besparingsfonds tillgångar i första hand vore avsedda för understöd åt f. d. indelta, något principiellt hinder icke syntes föreligga mot att använda dessa tillgångar för bestridande av berörda kostnader. Departementschefen tillstyrkte därför civila departementets förslag även i denna del. I likhet med statskontoret förutsatte dock departementschefen, att från fonden utlämnade amorteringslån mot inteckningar i jordbruksfastigheter icke skulle av nu omförmäld anledning uppsägas till betalning, utan att de ursprungliga lånevillkoren allt fortfarande skulle förbliva gällande. Departementschefen har vidare anfört, att någon risk för att den disponibla delen av fonden — för närvarande omkring 900,000 kronor — icke skulle förslå för här avsett ändamål, enligt vad civila departementet meddelat, icke syntes föreligga.

Departementschefen har slutligen framhållit, att vad marinen beträffade här ifrågasvarande kostnader borde gäldas av anslaget till pensionering av flottans gemenskap. Då dessa kostnader beräknats under den närmaste tiden uppgå till omkring 15,000 kronor, och kostnaden för begravningshjälpens höjning, såsom förut nämnts, uppskattats till 1,000 kronor, allt för år räknat, skulle den sammanlagda merutgiften å nyssberörda anslag för budgetåret 1931/1932 utgöra 16,000 kronor.

Beträffande utredningen i övrigt får utskottet hänvisa till propositionen.

*Motion
II: 325.*

I samband med förevarande proposition har utskottet till behandling förehått en inom andra kammaren av herr *Bäcklund* jämte sex av kammarens övriga ledamöter väckt motion nr 325, vari hemställts, »att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts i proposition nr 13 framlagda förslag ville besluta, dels att f. d. indelta manskap från armén med minst 18 tjänsteår utan avseende å fullgjort antal tjänstgöringsdagar må bliva berättigat till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa, dels att beträffande f. d. indelt manskap, som varit i tjänst före 1901 års härordnings genomförande, regementsmöte skall anses hava haft en varaktighet av 30 dagar, då det gäller att beräkna det antal tjänstgöringsdagar, som efter 15 års tjänst berättigar till erhållande av underhåll från nämnda kassa».

Till stöd för yrkandet hava motionärerna anfört bland annat följande:

»I Kungl. Maj:ts proposition räknas med 600 tjänstgöringsdagar såsom motsvarande ungefär 20 regementsmöten eller den tjänstgöring, som beträffande det indelta manskapet i allmänhet erfordrats under 20 anställningsår. Sedan 1901 års härordnings genomförande hava ock infanteriets indelta haft att årligen fullgöra ett regementsmöte om 30 dagars varaktighet, och därutöver har var och en också genomgått rekrytutbildning under 150 dagar. En indelt soldat, som började göra tjänst fr. o. m. 1902, lär alltså hava fullgjort minst 600 dagars tjänstgöring under en tjänstetid av 15 år, och han blir sålunda vid ett bifall till Kungl. Maj:ts proposition berättigad till underhåll. En sådan f. d. indelt soldat kan nu beräknas vara något över 50 år gammal, då han kommer ifråga till underhåll.

För äldre indelt manskap lär emellertid det fullgjorda antalet tjänstgöringsdagar icke komma att uppgå till 600, såvitt de icke fullgjort extra tjänstgöring, under sina 20 tjänsteår. De indelta lära nämligen hava fullgjort tjänstgöring av samma varaktighet som de värnpliktige, och före 1901 års härordnings genomförande hade ju regementsmötet en varaktighet av 22 dagar och rekrytutbildningen pågick under 68 dagar. Före 1892 var motsvarande tjänstgöring respektive 15 och 30 dagar. En f. d. indelt soldat, som var i tjänst åren 1885—1900 lär alltså icke hava fullgjort mera än omkring 320 tjänstgöringsdagar såsom honom äliggande minsta tjänstgöring, och han skulle alltså behöva hava fullgjort 280 dagars extra tjänstgöring för att enligt Kungl. Maj:ts förslag bliva berättigad till underhåll. En sådan f. d. indelt soldat torde nu vara omkring 65 år gammal, och på grund av sin ålder torde han vara i större behov av underhåll än en yngre kamrat. Visserligen har den äldre gjort kortare effektiv tjänstgöring, men han har, såsom allt indelt manskap, varit skyldig att när som helst inställa sig till tjänstgöring, då myndigheterna så påkallat.

Med hänsyn till ovannämnda förhållanden beträffande tjänstgöringsperiodernas längd kan det ock hända, att en f. d. soldat, som räknar 18 års tjänst eller däröver, icke har fullgjort 600 tjänstgöringsdagar, och alltså skulle ej heller han bliva underhållsberättigad, därest Kungl. Maj:ts förslag i här avsedd del utan ändring bifalles. Riksdagen har emellertid under de senare åren i anledning av väckta motioner alltid medgivit, att f. d. indelta soldater, vilka räknat minst 18 tjänsteår, må komma i åtnjutande av underhåll utan avseende på det antal tjänstgöringsdagar, som de kunna hava fullgjort. Vid ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag oförändrat, skulle alltså dylika indelta få mindre möjligheter att erhålla underhåll än f. n., då riksdagen efter prövning i varje särskilt fall förklarar dem berättigade att erhålla det för fulla 20 års tjänst bestämda underhållet. Då något sådant icke torde vara riksdagens avsikt, synas skäl föreligga, att riksdagen i samband med beslut om bifall till Kungl. Maj:ts proposition beslutar, att avskedat indelt manskap från armén med minst 18 tjänsteår må från och med den 1 juli 1931 åtnjuta understöd ur Vadstena krigsmanshuskassa.

Vad angår sådant avskedat indelt manskap, som fullgjort sin tjänstgöring helt eller delvis före 1901 års härordnings genomförande, synes, för att dylikt manskap ej skall ställas sämre än övrigt, böra stadgas, att varje före 1901 års härordnings genomförande fullgjort regementsmöte skall anses hava haft en varaktighet av 30 dagar, då det gäller att beräkna tjänstgöringstid, som berättigar att åtnjuta underhåll ur Vadstena krigsmanshuskassa».

Beträffande motiveringen i övrigt hänvisas till motionen.

Enligt utskottets mening kunna vissa billighetsskäl anföras för någon utsträckning av rätten till understöd åt f. d. indelt manskap vid armén och

marinen. Med hänsyn härtill och då den utredning, som numera genom Kungl. Maj:ts försorg verkstälts i ämnet, synes giva vid handen, att en utvidgning av understödsrätten kan inom skäligen gränser äga rum utan alltför vittgående ekonomiska konsekvenser, har utskottet ansett sig böra förordna, att åtgärder i sådant syfte vidtagas.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle de nuvarande bestämmelserna i ämnet ändras därhän, att understöd skulle tillerkännas jämväl manskap med kortare anställningstid än nu föreskrivna 20 år, dock icke understigande 15 år. Beträffande manskap från armén skulle emellertid härvid uppställas såsom ytterligare villkor, att vederbörande fullgjort tjänstgöring i minst 600 dagar, d. v. s. den minsta tjänstgöringstid, som efter ikraftträdandet av 1901 års härordning erfordrats under den för underhållsrätt nu fastställda anställningsperioden. För båtsmän och marinsoldater är stadgandet av sistnämnda villkor icke behöfligt, enär dessa vid en tjänstålder av 15 år samtliga fullgjort tjänstgöring under väsentligt längre tid än 600 dagar.

Mot de sålunda föreslagna bestämmelserna, vilka innebära en icke oväsentlig lättnad i nu gällande villkor, har utskottet icke funnit anledning till erinran. Att, såsom i förenämnda motion påyrkats, för fastställande av antalet tjänstgöringsdagar skulle beträffande regementsmötes varaktighet före genomförandet av 1901 års härordning tillämpas särskild beräkningsgrund synes utskottet med hänsyn till därav möjligen uppkommande konsekvenser icke vara tillrådligt. Ej heller har utskottet ansett sig kunna tillstyrka motionärernas förslag, att indelta med minst 18 års anställning skulle utan avseende å längden av den verkliga tjänstgöringstiden tillerkännas rätt till understöd. Visserligen torde ett undantagslöst fasthållande vid villkoret om minst 600 tjänstgöringsdagar måhända kunna i enstaka fall medföra obilliga konsekvenser, men då den effektiva tjänstgöringstid, som förutsetts för understödsrätt, i och för sig måste anses vara mycket kort, lärer ett generellt medgivande av dylik rätt utan hänsyn till antalet tjänstgöringsdagar näppeligen kunna anses försvarligt, även om anställningstiden uppgått till 18 år, vid vilken anställningstid riksdagen under senare år plägat under förutsättning av ömmande förhållanden i särskilda fall medgiva understöd.

Vad Kungl. Maj:t föreslagit i fråga om höjning av begravningshjälpen efter avlidna f. d. indelta har utskottet funnit sig böra förordna.

Kungl. Maj:ts förslag beträffande sättet för bestridande av kostnaderna för det förordade förslagets genomförande föranleder icke erinran från utskottets sida.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition och med avslag å omförmälda motion II: 325, må medgiva,

I) att från och med den 1 juli 1931 begravningshjälp efter avliden understödstagare i Vadstena krigsmanshuskassa må ur nämnda kassa utgå med 60 kronor;

II) att från och med den 1 juli 1931 må såsom begravningshjälp efter avliden pensionerad båtsman eller marinsoldat genom flottans pensionskassa utbetalas 60 kronor;

III) att avskedad indelt manskap från armén med minst 15 men under 20 tjänstår, som styrker sig hava tjänstgjort i sammanlagt minst 600 dagar, må från och med den 1 juli 1931 komma i åtnjutande av underhåll ur Vadstena krigsmanshuskassa enligt samma grunder, som gälla beträffande sådant manskap, som tjänat i minst 20 men ej 25 år;

IV) att avskedad båtsman eller marinsoldat, som innehar minst 15 tjänstår och som under tjänstetiden skickat sig redligt och väl, må från och med den 1 juli 1931 komma i åtnjutande av pension genom flottans pensionskassa, såsom om han tjänat i minst 20 år från 20 års ålder; samt

V) att indelningsverkets besparingsfonds kapitaltillgångar må anlitas för bestridande av de kostnader, vilka uppkomma genom att rätt till underhåll ur Vadstena krigsmanshuskassa tillerkännes avskedad indelt manskap med minst 15 men under 20 tjänstår samt med en sammanlagd tjänstgöringstid av minst 600 dagar.

Stockholm den 10 februari 1931.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *C. E. Svensson*, *Lindgren**, *Ström* i *Lidköping**, *Johansson* i *Friggeråker*, *Stendahl**, *Berling*, *Bjurström** och *Bengtsson*;

från andra kammaren: herrar *Winkler*, *Bäcklund*, *Svensson* i *Betingetorp**, *Lovén*, *Ryberg*, *Leffler**, *Törnkvist* i *Bjuv** och *Johansson* i *Edsbyn*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herr *Bäcklund*.